

Letna plača 1 for. 50 kr.
Društveniki dobivajo
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji in nepremožni
kmetovalci plačajo
le po 75 kr.

Slovenska čebela.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva

po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Opravila pri čebelnjaku meseca avgusta. — Čebelooredivne cveteče rastline meseca avgusta. — Prvi občni zbor čebelarskega društva v Ljubljani. — Poročilo o čebelarstvu v zahodnem Češkem. — Dragi Janez. — Delovanje čebelarskih društev. — Naznanilo.

Opravila pri čebelnjaku meseca avgusta.

R. O začetku, ali saj prve dni tega meseca začne po Kranjskem in Štajarskem ajda cveteti in čebele dobivajo na nji največi zaloge za-se čez zimo in za čebelarja, če je le vreme ugodno. Preveč dežja, ali prevelika suša, oboje enako škoduje; tudi sploh viharno vreme je dostikrat krivo, da ajda ne zadeluje — ali kakor navadno pravimo: gluha ostane — in takrat tudi čebele malo nanesajo. Pisatelj je vedno čul — več ko petnajst let tudi sam skušal —, da kakor je ajda dobro ali slabo obrodila, so bile tudi čebele dobre ali slabe. V južnih avstrijskih deželah se polovica ali saj dobra tretjina čebelarjev lepih dni o ajdovem cvetji veselí, nasproti — žaluje. Že meseca julija se povsod na vreme pazi, da vsak po svojem za mesec avgust prerokuje. Tega meseca naj skrben čebelar dobro opazuje, da mu čebelni molj (phalaena cereana) ne bo škode delal. Kakor vsak umen čebelar vé, se mali pepelnati metuljček naj rajši zvečer o mraku pritepe, ter poskuša ali pri žrelcu ali pri kaki drugi ljuknici v panj priti. Kjer mu je le mogoče, leže svoja jajčica in kadar plod izleze, prevrta in prevleče vse satovje s svojo moljavino, da najboljši panj dostikrat hira, dokler čebele vsega ne popustijo. Zato je zanikrnost, če čebelar ne pogleda, da bi roj v dober panj dajál; ali saj razpokline zamašil in zamazal. Zato naj skrben čebelar ne le v jeseni zarad prezimovanja, ampak tudi čez leto zarad toliko škodljivega metuljčka vse razpokline in špranje skrbno s kravjekom zamaže. Naj tudi panj večkrat pregleda, da črvičke vun spravi, in prevlečeno satovje osnaži. Se vé da, se to le v panju s premakljivem satovjem dá storiti; zato kakor pri vsaki priliki tudi tú našim čebelarjem kličevo: popustite že enkrat stari navadni panj z nepremakljivem satovjem! Marsikaj starega je dobro: stara petica, staro vino, naš stari panj pa za čebelarstvo ni pripraven. Naj pri ti priliki tudi odgovor damo mnogim, ki so prašali, zakaj je pri družbenem panju pokrov prubit, da se ne da proč jemati? Nekaj zato, ko se sicer

les rad zvrže in zategne, tedaj bi za premakljive satnike ne bilo dobro, ter bi lahko sčasoma doli padali; nekaj pa tudi ravno zavolj toliko škodljivega metuljčka — grdoba še tako v panj tako pot najde in škodo dela. Ravno zato so tudi romčeki v družbenem panju saj 5 milimetrov od stranic, da čebele do izleženih črvičev lahko pridejo, ter jih izženejo. Sicer je pa tudi tu snaznost posebno potrebna, ker metuljček, kadar po špranjah ne more, najrajši po kaki drugi nesnagi jajčica zaleže.

Kdor pa hoče od cveteče ajde, ali kmalo potem cvetečega jesenskega resja (*erica vulgaris*) obilno dobička imeti, naj gleda, da bodo vsi panji matice imeli in sicer kolikor moč čebelni; toraj naj brezmatične ali sicer slabe panje združi, ker čebelni, močni panji kaj nanesejo in se tudi ropnicam najbolj gotovo vstavljujejo.

Meseca avgusta je tudi navada čebele prevaževati iz hribov ali sploh višjih krajev v nižje n. pr. na Kranjskem iz Gorenskega na Dolensko, iz zgoranjega Koroškega v ravnine okoli Celevca, i. t. d. Po Kranjskem je tudi zelo v navadi o ajdovem cvetju čebele na dobiček kupovati (spekulacijo). V to služita dva edina semnja za čebele in sicer v Kranji 1. in 4. avgusta, na Igu pa 10. in 16. avgusta, kamor dostikrat po 1500 in tudi več panjev na prodaj pripeljajo*). K nesreči je imela letos večina panjev malo čebel, malo medu in malo voska, tedaj se velikega dobička ni bilo nadjati.

Čebeloredivne cveteče rastline meseca avgusta.

Drevje in grmovje.

Na polji in travnikih: Jesenski podlessek — *colchicum autumnale* (méd); kosmata zel, črna zel in dr. — *verbascum thapsus*, *v. nigrum*, *v. lychnites* (vse obnožje, vosek in nekaj medu); zvinjak — *lythrum salicaria* (méd); zvončki — *campanula trachelium*, *c. rapunculoides*, *c. conglomerata* (vse méd in nekaj voska); kosmati nagel — *dianthus barbata* (méd); divji lan — *linaria vulgaris* (vosek); trstje ali mečičje — *phragmites communis* (méd); plotni slak — *convolvulus sepium* (obnožje in méd); plevelni slak — *c. arvensis* (méd); krvavo korenje — *geranium sanguineum* (méd in vosek); črni zobnik — *hyoscyamus niger* (méd in obnožje); volčja jagoda — *atropa belladonna* (méd); pasje zelišče — *solanum nigrum* (méd); hmelj — *humulus lupulus* (mana in obnožje); konoplja — *canabis sativa* (obnožje); divja, rumena resedica — *reseda luteola* (méd in obnožje); travni nagel — *statice elongata* (méd); natresk — *semperivivum tectorum* (vosek); svinjska repa — *bryonica divica*; navadna buča — *cucurbita Pepo* (obé méd); vrbovec — *epilobium hirsutum* (méd); razni jetrčnik — *veronica longifolia*, *v. sdiecata phrasia lutea*, *v. odontis* in *v. officinalis* (méd); poljski črnivec — *melampyrum nemorosum* (méd); hud. ogrizek — *succisa pratensis* (méd); medvedja taca, dežen — *heracleum Sphondilium* (méd); ajda

*) Prosimo nam blagovoljno naznaniti, ko bi imeli biti še kje čebelni semnji v navadi.

— *polygatum fagopyrum* — *fagopyrum esculentum* (veliko medú, voská in obnožja); razni osat — *cirsium lanceolatum*, *oleraceum*, *acaula*, *arvense* (méd in vosek); striček, bodeneža — *carduus acanthoides*, *c. nutans* (méd); potrošnik — *cichorium intybus* (méd); sčatina, ščetka — *dipsacus sylvest.* (méd); potem še tudi polaj, razna meta, luk, razne detelje i. t. d. Na vrtu: brskavka ali balsamina — *balsamina hortensis* (méd); lepi nagel — *dianthus superbus* in *d. carthus* (obá vosek); razni jeterčnik — *veronica virginiana*, *v. incana* (obá veliko medú); steničnik — *cimicifuga racemosa* (obnožje); razna sleza — *hibiscus syriacus*, *h. pentacarpes* (méd in vosek); pražilika ali basilika — *ocimum basilicum* (méd); majaron — *origanum majorana* (méd); zmajevec — *dracocephalum moldavicum* (veliko medú) razni ravš — *rhododendron ponticum* (méd); gadov koren — *poligonum orientale*, *p. Sieboldi* (méd); zlata rozga — *solidago virgaurea*, *s. sempervirens* in druga (vse méd); solnčnica — *helianthus annuus* (veliko voská, medú in voščene smole); meseček — *calendula officinalis* (méd in obnožje); divji žafran — *carthamus tinctorius* (méd in obnožje); rezva ali vrtna edivija — *cichorium endivia* (méd in obnožje. Tudi še več družih že v zadnjem listu navedenih, kakor: razna meta, razne lilije, janež, plušeč, boreč, resedica, pasje zelišče, razni skrbotec i. dr. *)

Prvi občni zbor čebelarskega društva v Ljubljani.

K prvemu občnemu zboru čebelarskega društva 30. julija pri „Slonu“ se je bilo obilno prijateljev čebelarstva sešlo. O 10. uri — začetku zborovanja — pozdravlja najpred predsednik osnovalnega odbora g. baron Rothschild nazoče ude nemški, potem dr. Razlag slovenski. Župnik Jerič poroča o delovanji osnovalnega odbora in sicer: Osnoval je društvena pravila ter 29. aprila vladno dovoljenje dobil. Preskrbel je natis pravil nemški in slovenski v 8000 iztisih. Je sklenil izdavanje društvenega časnika in sicer „Krainger Biene“ nemški in „Slovenska čebela“ slovenski, ter izdal po 1500 iztisov v vsakem jeziku. Preskrbel je društveni pečatnik in diplomo. Je razposlal vabilo k pristopu in društvena pravila vsem župnikom in tudi drugim, znanim čebelarjem po Kranjskem Štajarskem, Koroškem in Goriškem. Se je posvetoval o društvenem panju. Po resnem prevdarku je za to odločil naš navadni Kranjski panj z romčeki; in sicer zato, ker so taki satniki vedno in najbolj premakljivi, ker se vendar lahko prevažuje in najmanj stane. Da bi se delovanje s premakljivim satovjem bolj razširilo, je bilo odločeno, da vsaki ud, kateri celo letnino plačuje, ima pravico dva taka panja za polovično ceno od društva tirjati (kdor le polovico letnine

*) S tem končamo za letos popis medunosnih ali čebeloredivnih rastlin. Pač jih mnogo še meseca septembra cvetě; pa čebele vendar že malo naberó. Kar je napačnega, prosimo, naj se blagovoli nam naznaniti, da popravimo drugo leto. Dobro vemo, da je tū marsikaj nerazumljivega, ker eno in isto rastlino v raznih krajih razno imenujejo, ravno takó radi spoznamo, da bo v teh člankih marsikaj napačnega, ker to bi mogel strokovnjak pregledati, kar pa letos ni bilo mogoče. Če Bog da in prijatli blagovolijo pomagati, želimo drugo leto vse dobro vrvnati, ker reč je tudi v družih ozirih zanimiva.

plačuje, sme tudi le enega tirjati). Je preskrbel proračun potrebnega denarja, ter vladne pomoči prosil. Ker vis. vlada enaka društva blagovoljno podpira, upa osnovalni odbor enako pomoč dobiti. In zadnjič je preskrbel najpotrebniše reči za prvi občni zbor. Če ni vse takó, kakor bi imelo biti in kakor bi bil odbor želel, prosi potrpljenja. Zadržekov smo imeli na vseh straneh obilno; na zadnje še vabila in prvega lista nismo smeli o pravem času razposlati, ker je bil neki zadržek zarad odgovornega vradnika; odlašati pa tudi nismo mogli, ker po pravilih je mogel občni zbor v trih mesecih po vladnem dovoljenji sklican biti. Pa začemu dalje? Saj vsaki vé, da vsaka nova reč ima svoje težave, naj bo še tako dobra; novo društvo na noge spraviti, ima gotovo še več težave, ker navadno od več strani pritiskajo. S tem je bilo delovanje osnovalnega odbora sklenjeno; ker občni zbor je bil ravno v to sklican, da bi se za dobo prihodnih 5 let stalno vodstvo izvolilo. Namenjeno je bilo glasovanje z imenoklicem; ko se ima pa začeti, je g. prof. Konšek predlagal, naj se voli dosedanji osnovalni odbor skupno brez osebnega glasovanja. Izvoljen je bil takó za predsednika blagorodni g. Rothschild, župnik Jerič in dr. Razlag za predsednika. V pomnoženi odbor sta bila še voljena gospod župnik Porenta in o Salvator Pintar.

Po nasvetu predsednika so bili potem za častne ude novega društva trije za umno čebelarstvo najbolj zasluženi možje izvoljeni in sicer gg.: Dr. Dzierzon, baron Berlepš in seminiški vodja Šmid.

Konečno je bilo še nekaj govorov in sicer: župnik Jerič je govoril o glasilki društva: „Delaj, zbiraj, množi“, ter opomnil, zakaj si je osnovalni odbor to glasilko Kranjske hranilnice za svojo izvolil. Zato namreč, ker kratke besede najbolj služijo blagi namen društva pospeševati. Čebelarjem je napovedal, da bodo mogli več delati kakor pred, pa tudi da bodo več veselja in dobička imeli. Hočejo pa nabirati več veselja in dobička, si morajo tudi nabirati več vednost o umnem čebelarstvu. Če tako storijo, se bodo jim množili panji in dobiček —; naj si le vsak v svoji okolici prizadeva, da se mlademu društvu namnožijo tudi udje. Oboje je potrebno, ker kakor vgónnja je „Slovenska dežela za čebelarstvo, da maloktera takó, vendar kar število panjev proti številu prebivalcev tiče, je Kranjska še le v šesti vrsti. Čebelarstvo pa zasluži, da se čedalje bolj razširja ne le zarad dobička, ampak tudi zato, ker se dobiček z lahkim trudom pridobi — dela namreč je pri čebelarstvu vendar le veliko manj, kakor pri drugim kmetijstvu —; tudi ne tirja velikega kapitala, je tedaj za vsacega toliko bolj pripravna, ker je tudi spodobno za vsakega, bodi si kmet ali gospod. In konečno ni prezirati, da je čebelarstvo zarad obilnešega oplodenja žitnega in sadnega cvetja k pridu vsemu kmetijstvu; tudi нравni stan človeka nekako požlahtni in blaži.

Predsednik je govoril od velike prednosti ali ugodnosti naše dežele, kakor sploh južnih dežel, — proti deželom bolj severne lege. Dokazoval je, da bolj vlažno, deževno vreme naših dežel čebelarstvu prav dobro služi, ker medúnosne rastline skoraj od spomladi do pozne jeseni spodredi in napaja. Navodil je pomočke, društveni namen doseči, ter vabil naj si vsaki ud prizadene več udov pridobiti, da bi društvo „z združenimi močmi“ obilniši delati zamoglo.

Dr. Razlag je govoril o pravni strani čebelarstva, zlasti kar davke tiče. Razjasnoval je od vseh strani 100 let staro postavo cesarice Marije Terezije 8. aprila 1774, po kateri je čebelarstvo in njegovi pridelki za vse večne čase davka oprosteno. Toraj, je rekel nazočim čebelarjem, kadar kdo od vas kaj tirja, spomnite se te postave in branite svoje pravice.

Konečno je prof. Konšek zboru pokazal novo medúnosno rastlino „*Bacconia japonica*“ iz botaniškega vrta, ter pravil od dolgega cvetenja te rastline in obilnega obiskovanja čebelic.

Potem ja bil zbor sklenjen in kakor že navadno, skupni obed.

Poročilo o čebelarstvu v zahodnem Češkem.

Domačija, iz ktere vam pišem, se imenuje Grulich blizo vsem znanega sneznika Grulich-a. Bivamo 1818' nad morskó površino; kraj proti vetrovom ni posebno zavarvan; srednja letna toplota je + 6° R. Začetek cvetja sadúnosnega drevja malo kdaj prvo tretjino meseca maja; tudi nimamo nobene posebne paše za čebele. Pred zadnjo tretjino meseca aprila, boš tú težko zagledal obnožje pri čebeljaku.

Izgojenje zalege z moko pospeševati tú ne kaže; zakaj če je le kolikaj toplote, cveté vrbovina in rakitovna, ktere čebele rajši imajo, kakor najboljšo moko, ker zraven obnožja tudi nekaj medú dobivajo. Rojev imamo malokdaj pred 10. rožnikom. Letos 21. rožnika narejen roj z rodovitno letošnjo matico ni naredil več, ko 440 □“ satovja, za trotovo zalego nič; drugi prekajen 5. rožnika je naredil 800 □“ satovja, za trote le 50 □“; oba pa sta nanesla zadosti medú za pleme. Premakljivo delovanje po Dzierzonovem je tukaj sicer navadno, vendar bi se za čebelarstvo še lahko mnogo več storilo, kakor se zgodí.

Velika napaka je pri nas, da imamo premajhne panjove, kteri imajo komaj 2300 kubiških palcev. Zarad tega tudi ne moremo prostora odločiti za méd in zalego posebej.

Čebelna letina nam letos ne obeta posebnega dobička. Meseca maja je bilo vedno hladno in deževno le 3 dni so čebele nekaj malega nosile. Takó so odcvetele češnje in hruške, barovničevje in še marsikaj za čebele zastonj. Posebno medén pa je letos regrad. Čebelna paša nehá pri nas navadno po rženi in ovseni žetvi; lé včasih še kaj malega dobijo na jesenskim regradu.

Kakor iz tega poročila lahko spoznate, pri nas ni posebno vgoden kraj za čebele, vendar pa bi se še marsikaj doseglo, naj bi se čebelarji umnega čebelarstva bolj resnobno poprijeli.

Dragi Janez!

2. list.

V prvem listu sem Ti svetoval čebele ohraniti, čeravno je slaba letina. Storil sem to najprvo in na druga vprašanja opustil odgovarjat zato, da bi Te škode varoval. Tarna! namreč si, da zraven že tako obilne škode boš še zato večjo imel, ker boš moral veliko žvepla kupiti. Stori toraj po nasvetu, ohrani živalce pri življenju, tako si prihraniš stroške za žveplo in boš saj spomlad boljše čebele imel, ter dobil saj nekoliko povračila za letošnjo zgubo.

Kaj pa storiti, prašaš dalje, da bi saj nekaj panjev za spomlad mogel prihraniti? Slabe panje zbrisaj brez milosti iz števila živih. Se vé da ne z žveplom, to bi bilo tako neumno, kakor dobro drevo posekati, zato ki kako leto ravno nič imelo ni. Nekteri pač svetujejo v jesen slabe panje pitati, dokler imajo potrebno težo. Ne rečem, da nikoli ne porata; da! včasih se primeri, da so take čebele spomlad dobre. Sploh pa tega ne dosežemo, ampak dostikrat se veliko medú potрати in čebele vendar odmrjó. Če s katerim panjem to poskusiš, ne prilivaj vodé, kakor sploh spomlad delamo, ampak dajaj jim čisti méd. Da ni méd popolno trd, in ga ložej povžijejo, se nekaj časa na toplo postavi. Drugi prelahke čebele v male nalašč zató napravljene panjiče ali škatlice predevajo. Tudi jaz sem že to skušal; včasih so se mi prav dobro obnesle, včasih pa tudi ne. Dobro je zato, ker čebele v mali prostor pridejo, le toliki, kolikor ga ravno potrebujejo; ker lahke čebele v velikem panju, zlasti če čebelar zanemari skončnico do satovja pomakniti, se vselej slabo obnašajo, ter večji del spomladi ne doživijo. Tudi se taki mali panjiči prav lahko dobro opažijo, toplota pa je poglavitna reč za dobro prezimovanje čebel. Jaz sem zaradi tega dal napraviti panjiče, ki so bili ravno tako dolgi, da sem iz navadnega panja počezni premakljivi sad vzel in ga v panjič po dolgem dèjal in sicer po 3 ali 4 v en panjič. Ktere so se dobro obnašale, sem spomlad spet v navadni panj počez preložil, ter jim nekoliko praznega satovja dodal. Ktere so bile slabe, pa še žive, sem jih z drugim združil; ktere so mi pa pomrle, ni bilo druge škode, kakor delo zastonj, ker v velikim panji bi bile še bolj gotovo pomrle.

Spet drugi čebelarji slabotnim panjem prazno satovje poberejo in ga s polnim nadomestijo. Tudi prav; opomnim le, da gnezda, kjer čebele sedijo, jim nikar ne razderi. Opomnim tudi, da zamore le tisti čebelar s pridom in brez velikih sitnost opraviti, kateri ima panje s premakljivim satovjem. — Spet nekteri čebelarji na zgornji dili veho odbijejo in škatljico s polnim satovjem naveznejo. Tudi prav; le treba je tak košček satú v votljino postaviti, kateri od zgornjega do spodnjega satovja seže, da čebele lahko gori in doli hodijo. Nekteri tudi panj vrh panja denejo, kar je vse eno. Le treba je iz zgornjega panja prazno satovje pobrati in zadnjo skončnico do medú pomakniti. Tudi je treba sklad z kravjekom zamazati.

In zadnjič si čebelarji v slabi letini s tem pomagajo, da prelahka dva ali tudi tri panje v enega združijo. Sam moraš pa že vediti, da je treba vsakemu panju matico vzeti; pustiti se sme in mora le tistemu, s katerim se drugi zdru-

zijo. Da se pusti panj z najlepšim, mladim satovjem in z mlajšo, rodovitnišo matico, mora saj vsaki čebelar sam vediti. Pa tudi prihranjeno je treba kake dva ali tri dni v matičnico zapreti, sicer bi je znale prišle ptujke zadaviti. Kako je treba pri združevanju delati, moraš že vediti. Prazno satovje skrbno spravljaj in varuj — spomlad ti bo prav prišlo. Ne polakomni se tistega goldinarja, ki bi ga lahko za vosek dobil; spomlad ti je dobro ohranjeno satovje desetkrat več vredno, ali že roj v tak panj deneš, ali pa satovje v dobri paši čebelami za nabiranje medu daš; vselej ti bo več dobička dal, kakor svečar.

Tako dragi! stori eno ali drugo, le stori prav, da ti drugo leto povrne, kar ti je letašnje vzelo.

Delovanje čebelarških društev.

R. Letošnji ljudski popis po severni Nemčiji lepo razjasnuje delovanje in napredek čebelarstva po čebelarških družbah. Iz tega popisa se razvidi, da čebelarstvo tam najbolj napreduje. Število domačih goved se je tam pomnožilo za $7\frac{1}{2}\%$, kôz za $9\frac{3}{4}\%$, število panjev pa za $10\frac{1}{5}\%$ (141.643 panjev je letos več prezimovalo, kakor pred nekaj leti, ko je bilo še malo društev); pri vsi drugi živali n. pr. konjski, svinjski in ovčiji ni le nič napredka, ampak gre celo rakovo pot nazaj.

Da čebela med vsem najbolj napreduje, se je gotovo le čebelarškim društvam zahvaliti. Društva so umne, pa posamesne, raztresene čebelarje zedinile; društva so na vse strani podučevale s knjigami in časopisi, z besedo in izgledom; društva so delale poskušnje s ptujo čebelo n. pr. Kranjsko, Laško i. dr.; društva so tudi posredovale kupčijo z čebelami, medom in voskom. In zadnjič so le mnogo društva s svojim vednim trudom in prizadevanjem spodrinile stare, nepripravne panjove, ter jih z novimi, pripravnimi nadomestile in tako vtemeljile delovanje s premakljivimi satniki.

So sicer med čebelarji in nečebelarji bebasti, ki mislijo: Bog zna kaj dobička takó društvo osnovalcem vrže; al to je nespametna misel. Pač pa nasproti dostikrat vzrokuje brezštevila potov, sitnosti, pisarij in stroškov, preden skušnje kaki znanstveni stavek do dobrega in prepričavno vtrdijo. Gotovo je izvrstne čebelarje, ki so večji del predsedniki ali sicer v izvrševalnem odboru, stotine in stotine stala poskušnja z mnogovrstno ptujo čebelo. Ali n. pr. koliko stane zboljševanje in naročevanje čebelarškega orodja! Ne stotine, ampak tisuče je društva stalo prizadevanje najboljši panj za čebelarstvo vstanoviti; in — da opomnimo na vsem znano reč —, koliko je vsa vstanovljena društva stalo le prizadevanje stari panj spodriniti, ter ga z novim, pripravnim (zarad premakljivih satnikov) nadomestiti. S tem se je vodstvo skoraj do vsakega društva — saj od začetka — v dolgove zakopalo; toraj tudi od dobička in samopridnosti ni govoriti. Nočemo pa s tem reči, da med ustanovniki čebelarških društev ni

nobenega nevedneža ali samopridneža; dá so, ko bi jih takó ne bilo! Kakor povsod, tako tudi tukaj in taki dobri reči neznanó škodujejo, ter tudi vpliv čebelarških društev zadržujejo. Zavolj tega pa — kar se samó po sebi razumi —, ne bomo društva in njegevega velikega vpljiva prezirali, ker vemo, da vsi časopisi in cele knjige toliko ne premorejo, kakor eno samo marljivo društvo.

Iz medú vino.

Iz medú vino, — kaj pa še! In vendar je res, da v Ameriki prav veliko medú, kakor primes za domača vina porabijo. Delajo namreč vino skoraj iz vsake stvari — se vé da le za domačo rabo, tako n. pr. iz jagod kosmatega grojzdíča, iz kupinj ali ostrožnic, iz rudečega grojzdíča ali ribezna. Neki list tako svetuje: Stlači dva bokala rudečega grojzdíča, vlij čez 4 bokale vodé in pusti vkup stati 4 dni. Potem odcedi tekočino in čez tropine vlij spet 4 bokale vodé, ktero naj 6 ur stoji. Potem se odcedi, tropine ožmejo in proč vržejo. Prideni potem tem 10. bokalom 6 pfd. sladkorja in 1 pfd. medú; deni vse vkup v čedno posodo in pusti kisat. Pijača je precej, ko odkisa, prijetna; popolno dobra je še le čez pol leta, kadar se že slad medú zgubi. — Da je pijača dobra, bi že verjeli; al da je pijača za domačo rabo predraga, si lahko sam izračuni.

Naznanilo.

— Devetnajstega zbora avstrijskih čebelarjev, ki je bil lani na 12. septembra 1873 v Halle odločen, letos zarad bolezní ne bo, ter je prestavljen za drugo leto.

Ude našega društva bode znabiti zanimivalo zvediti, da kakor pretekle leta, je naša Kranjska čebela tudi letos na vse kraje sveta potovala. Šla je po posredovanji g. prof. Drory v Bahía južne Amerike. 22. avgusta se je napotilo več kraljice (matic) z malimi ljudstvom v Jorkšire na Angležkem. Druge Kranjice so se vdomačile na Ruskem in sicer nekaj v mestu Kowno na grofovih Zubow-shih posestvih; druge v mestu Riga na Finiškem morskem zalivu.

— G. prof. Drory v Bordo na Francoskem je letos spomlad čebelarško društvo vstanovil — je tedaj z našim enake starosti — nam piše: Moje Madagarske so dospele, žali bog — mrtve. Silno vroč jug na rudečem morju jim je smrt naklonil. Panj je bil poln mrtvih čebel — gotovo jih je bilo kakih 50.000. Čudno je, da je matica na zadnjih nogah in po prsih rudeča, ko so čebele in proti popolno črni. Celice ali ljuknice satovja so manjše kakor navadnih čebel. Navadni črv je bil satovje grozno prepregel in zdelal. Drugo leto bom spet skušal kak panj dobiti — Bog daj, da z boljším vspehom.

— Udje, kateri želijo družbeni panj za izgled ali posnetek imeti, naj se zgodaj zanj oglasijo, ker bi sicer znabiti mogli predolgo čakati. Tudi se pri predsedništvu dobijo stroji ali mašínice za romčeke izdelovati, brez katerih so skoraj vselej kolikor toliko za-tegnjeni, kar pri delovanju zelo nagaja.

Odgovorni vrednik J. Jerič.

Izdavatelj „čebelarško društvo“.

Tisk Blaznikov v Ljubljani.